

[Ib Christensen]

og det vil sige, at det ikke er nogen særlig fed fidus for parcelhusejeren, der skal flytte til et andet hus.

Den tredje ting er, at i samme omfang ejerboligejeren har disse skattemæssige privilegier, disse fradragmuligheder på grund af de skatteregler, som er gældende, og som også stort set vil være gældende efter regeringens forslag, hvis det bliver gennemført, så formindsker man skattegrundlaget på den måde, at marginals-katten bliver så meget mere blodig af folks almindelige arbejdsindkomster. Det er også det, der bliver konsekvensen af de tre flotte konservative herresving på Gentofte sø, hvor de konservative skjoter let hen over problemerne.

Jeg skal først sige et par ord om regeringens forslag.

Man kan ikke sige, at de er sociale, for der er ikke noget socialt indhold i dem. Man kan heller ikke sige, at de er asociale, for de bevæger sig ikke. Der er nogle tekniske justeringer, men de er udtryk for den immobilitet, den ubevægelighed, som er så karakteristisk for denne regering.

Jeg kan sige én positiv ting om forslagene, og det er, at man fjerner det fuldstændig meningsløse og tåbelige skel mellem de ejere, der har været så heldige at erhverve hus før 9. december 1969, og dem, der har været så ulyksalige at blive ejerboligejere efter 8. december 1969. Det er en rimelig forenkling.

Men man går i virkeligheden som katten uden om den varme grød, for det, der er tale om, er jo, som også ministeren understregede, et uændret provenu. Det, man får ind med den ene hånd med disse 225 mill. kr. i ejerboligforhøjelser for de almindelige parcelhuse osv., deler man så mestendels, nemlig 180 mill. kr., ud igen til ejere af tofamilieshuse og til de blandede ejendomme, erhvervs- og boligejendomme.

Også mit parti har været kritisk over for de regler, der gælder for de blandede ejendomme, men vi havde unægtelig foretrukket, at den ligestilling, som ville være fuldstændig selvfølgelig og burde være selvfølgelig imellem disse ejendomme og alle andre ejerboliger, var etableret på den måde, at man gav nogle samfundsøkonomisk og fordelingspolitisk rimeligere regler for det store antal parcelhusejere, altså med andre ord opererede med en lejeværdiprocentsats, der ikke var så

latterlig som den nuværende og den, som regeringen foreslår.

Det er jo ikke noget tilfælde, at der ikke er kommet noget ud af den boligforligserklæring fra 1974, for det er endnu ikke lykkedes at løse den cirkelns kvadratur, som det åbenbart er at sondre mellem erhvervsmæssig gæld og gæld i egen bolig. Det er jo derfor, man ikke er kommet videre. Kunne man være kommet videre, kunne man lave denne sontring og aftrappe lejeværdibeskatningen, samtidig med at man aftrapper rentefradragretten for privat gæld, så kunne man ad den vej komme ejerboligsubsidieringen til livs, men dog alligevel ikke opnå helt ensartede vilkår, fordi den etablerede i høj grad stadig væk måtte være privilegeret.

I erkendelse af disse problemer foreslog retsforbundet allerede i fjor en 3 pct.s lejeværdi for alle ejerboliger på grundlag af 16. alm. vurdering som en begyndelse til en rimeliggørelse af lejeværdibeskatningen, når det nu er sådan, at man ikke kan sondre mellem skidt og kanel, jævnfør det, jeg sagde før. Målet må vel være, efter hvad økonomerne mener, en 4-5 pct.s lejeværdi. Så havde der været nogen bevægelse i retning af at nedtrappe ejerboligsubsidieringen, men det sker altså ikke, for regeringen foretrækker, at det hele stort set skal være, som det er, og blive, som det var.

En anden detalje, som jeg også lige vil nævne fra regeringsforslaget, er beregningsgrundlaget for standardfradrag for vedligeholdelse. Man kan sige, det er en urimelighed, at de 2.000 kr. har stået uændret så længe. Enten kan man afskaffe det, eller også, hvad der vil være rimeligere, kan man sige: all right, vi giver fradrag for dokumenterede forbedringer. Der havde været en vis logik i det, hvis man kombinerede det med rimelige lejeværdiregler. Men heller ikke på det punkt er der tale om nogen videre fornyelse.

Det er klart, at lejeværdiproblemet forstærkes, og en af grundene til det er, at vi har en dræbende høj marginals-kat og den høje rente. En af årsagerne til, at vi har den enormt høje rente, er, at det er så profitabelt at anbringe penge passivt i jord og fast ejendom, og derfor søger kapitalen dertil. Derfor kunne man ved tiltag imod jord- og ejendomsspekulation i øvrigt få renten bragt ned og derved tage noget af problemet væk. Derudover kunne man selvfølgelig ved besparel-